

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 257/07-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. decembra 2007 predbežne prerokoval návrh na začatie konania pre porušenie práv, ako aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky A. P., K., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. P. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. apríla 2007 doručené podanie A. P. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Sťažnosť pre porušenie základných ľudských práv a slobôd, návrh na odškodnenie, žiadosť o ustanovenie advokáta v konaní pred Ústavným súdom SR*“.

Sťažovateľ najmä uviedol:

„Týmto ja – A. P. - podávam sťažnosť pre porušenie základných ľudských práv a slobôd, ktoré mi boli porušené tým, že vznikli prieťahy v konaní pred Okresným

súdom v Prešove, sp. zn. 3 T 55/04 a to tak, že Okresný súd v Prešove neprijal môj písomný sľub, resp. ani sa vecou vôbec nezaoberal, aj keď som ho podal na Okresnej prokuratúre v P. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. P. Č. Na základe tohto pochybenia mi bol obmedzený voľný pohyb na slobode v trvaní 16 mesiacov a 2 dni. Na základe tejto skutočnosti vidím pochybenie tak ako Okresného súdu v Prešove, ako aj Okresnej prokuratúry v P. a týmto mi boli porušené moje základné ľudské práva a slobody. Ďalej chcem uviesť, že boli na mňa podané dve obžaloby pre totožný skutok, čím bola porušená zásada nebis in idem. Jednu obžalobu na mňa podal prokurátor Okresnej prokuratúry v P. - JUDr. B. dňa 23. 4. 2004 a jednu okresný prokurátor v P. JUDr. G. dňa 29. 4. 2004. (...)

Keďže v konaní pred Ústavným súdom SR musím byť zastúpený advokátom a moja súčasná situácia mi nedovoľuje zaplatiť služby advokáta, žiadam Ústavný súd SR, aby mi bol pridelený zástupca z radov advokátov. (...)

Na základe vyššie uvedeného – po vykonanom dokazovaní navrhujem, aby Ústavný súd SR vydal toto uznesenie:

V konaní pred Okresným súdom v Prešove, sp. zn. 3 T 55/04, sp. zn. NtV 117/03 boli porušené základné ľudské práva a slobody A. P., bytom K..

V konaní pred Okresnou prokuratúrou v P., sp. zn. 1 PV 1270/03 boli porušené základné ľudské práva a slobody A. P., bytom K.

V konaní pred Krajským súdom v Prešove, sp. zn. 2 Tpo 62/03 a sp. zn. 3 Tpo 17/03 boli porušené základné ľudské práva a slobody A. P., bytom K..

A. P., bytom K., sa priznáva náhrada za prieťahy v konaní pred Okresným súdom v Prešove, sp. zn. NtV 117/03 vo výške 500 000,- Sk.

A. P., bytom K., sa priznáva náhrada za nezákonný postup Okresnej prokuratúry v P., sp. zn. 1 PV 1270/03 vo výške 500 000,- Sk.“

II.

Podľa § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 30

ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Tieto tri predpoklady na ustanovenie zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

III.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v rámci skúmania podmienok konania konštatuje, že sťažovateľ si uplatňuje nárok na ochranu ústavnosti sťažnosťou, ktorá však nespĺňa predpoklady na jej prijatie ani na predbežnom prerokovaní. Z toho dôvodu ho možno považovať za zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti fyzickou osobou pred ústavným súdom, pretože vo vzťahu k tvrdenému porušeniu základného ľudského práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov v konaní pred Okresným súdom Prešov

(ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 3 T 55/04 a tiež v ostatných namietaných skutočnostiach sťažovateľ ničím nepreukázal, že by sa pred podaním sťažnosti ústavnému súdu ochrany svojich práv domáhal inými zákonnými prostriedkami nápravy.

Zo skutočnosti, že sťažovateľ nevyužil všetky prostriedky nápravy na odstránenie potencionálnych zásahov do jeho základných práv, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, preto jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovelo.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o neprípustnosť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Obdobnú možnosť ako zákon o súdoch poskytoval s účinnosťou do 31. marca 2005 v ustanovení § 17 a nasl. zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ sa v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 3 T 55/04 mohol domáhať ochrany svojho základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov v podobe sťažnosti na prietahy v konaní okresného súdu adresovanej jeho predsedovi. Práve využitím tejto sťažnosti mohol sťažovateľ doceliť nápravu, pretože ako stanovuje už citované ustanovenie § 62 ods. 1 zákona o súdoch, sťažnosť na postup súdu môže smerovať aj proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd konštatuje, že uvedený postup podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch, prípadne do 31. marca 2005 zákona o štátnej správe súdov, možno považovať za účinný prostriedok nápravy, ktorý zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ však v prípade namietania prietáhov v konaní okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 3 T 55/04 tento účinný prostriedok nápravy nevyužil.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal všetky opravné prostriedky alebo iné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V časti, v ktorej sťažovateľ namietal podanie dvoch obžalôb za ten istý skutok, ústavný súd z doložených listinných dôkazov zistil, že na sťažovateľovu námietku sa v tejto veci vyjadril okresný prokurátor ešte 21. októbra 2004. V prípade ďalších nejasností sťažovateľa odkázal na jeho právneho zástupcu. Sťažovateľ ničím nepreukázal, že by po 21. októbri 2004 on sám alebo jeho právny zástupca využili akýkoľvek prostriedok nápravy na odstránenie namietanej skutočnosti.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nedovoľuje.

Rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho oneskorené podanie je rozhodnutím „o podmienkach konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda rovnaké právoplatné rozhodnutie, aké bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako oneskorene podaný.

Lehotu dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti, t. j. v danej veci od oznámenia výsledku prešetrovania sťažnosti sťažovateľa na to, že v jeho prípade boli podané dve obžaloby za ten istý skutok okresným prokurátorom listom z 21. októbra 2004, ktorú pre podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy ustanovuje § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nemožno odpustiť ani predĺžiť.

Z týchto dôvodov bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2007